

Záverečná katechéza pápeža Františka

16. 09. 2015

Manželský zväzok a rodina sa stávajú súčasťou mentality, kedy sa etika podriadi logike zisku s nadmernou mediálnou podporou. Práve manželstvo a rodina sú samým Stvoriteľom povolání „udomáčiť“ si svet. Toto je základ všetkého. Odmietnutie Božieho plánu a teda aj Božieho požehnania „osudovo vyúsťuje do blúznenia všemocnosti, ktoré ničí každú vec“. Boh nás však veľmi miluje a neprestajne si chráni svoj ľud ... Dal nám svojho syna Ježiša Krista, ktorý zomrel za všetky naše hriechy, omyly, zlyhania a „to je Božie pohľadanie našich rán, našich chýb, našich hriechov“. Boh nás miluje takých akí sme ...

Plné znenie katechézy:

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Toto je naša záverečná úvaha na tému manželstva a rodiny. Sme v očakávaní pekných i náročných udalostí, ktoré sú priamo spojené s touto veľkou témou: Svetového stretnutia rodín vo Filadelfii a Biskupskej synody tu v Ríme. Obe sú svetového charakteru, ktorý zodpovedá univerzálnemu rozmeru kresťanstva, ale aj univerzálnemu dosahu tohto základného a nenahraditeľného ľudského spoločenstva, ktorým je práve rodina.

Aktuálny úsek civilizácie sa zdá byť poznačený dlhodobými dôsledkami spoločnosti spravovanej ekonomickou technokraciou. Podriaďovanie etiky logike zisku disponuje nesmiernymi prostriedkami a nadmernou mediálnou podporou. V tomto novom scenári sa stáva nová aliancia [nové spojenectvo, zmluva, resp. zväzok – pozn. prekl.] muža a ženy nielen nutnou, ale aj strategickou kvôli oslobodeniu národov spod kolonizácie peňazí. Táto aliancia sa musí navrátiť k usmerňovaniu politiky, ekonomiky a občianskeho spolunažívania! Ona rozhoduje o obyvateľnosti zeme, o sprostredkovaní zmyslu života, o prepojení pamäte a nádeje.

Pre túto alianciu muža a ženy predstavuje manželské a rodinné spoločenstvo životodarnú gramatiku, mohli by sme povedať, že je jej „zlatým ohnivkom“. Viera tu čerpá z múdrosti Božieho stvorenia, ktorý zveril rodine nie starostlivosť o samoúčelnú intimitu, ale úchvatný plán „udomáčiť“ si svet. Práve rodina je na začiatku, je základom tejto svetovej kultúry, ktorá nás zachraňuje; zachraňuje nás pred tak mnohorakými útokmi, od toľkej skazy, od toľkých kolonizácií, ako je tá zo strany peňazí alebo ideológií, ktoré tak veľmi ohrozujú svet. Rodina je základom, ktorý umožňuje brániť sa.

Práve z biblického Slova o stvorení sme prebrali hlavnú inšpiráciu v našich krátkych stredajších meditáciách o rodine. Z tohto Slova môžeme a máme nanovo čerpať na široko a do hĺbky. Čaká nás tu veľká práca, ale je to aj veľmi nadchýnajúce. Božie stvorenie nie je nejakým obyčajným filozofickým predpokladom: je univerzálnym obzorom života a viery! Neexistuje Boží plán odlišný od stvorenia a od jeho spásy. A kvôli spásy stvorenia – každého tvora – sa Boh stal človekom: «pre nás ľudí a pre našu spásu», ako hovorí Vyznanie viery. A zmŕtvychvstalý Ježiš je «prvorodený zo všetkého stvorenia» (Kol 1,15).

Stvorený svet je zverený mužovi a žene: to, čo sa medzi nimi odohráva, dáva svoju pečať všetkému. Ich odmietnutie Božieho požehnania osudovo vyúsťuje do blúznenia všemocnosti, ktoré ničí každú vec. To je to, čo nazývame „prvotným hriechom“. A všetci prichádzame na svet s dedičstvom tejto choroby.

Napriek tomu nie sme prekliati, ani ponechaní na seba samých. Už starodávny príbeh o prvotnej láske Boha k mužovi a žene obsahuje v tomto ohľade stránky plné ohňa! «Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom» (Gn 3,15a). Sú to slová, ktorými sa Boh obracia na podvodného, okúzľujúceho

hada. Prostredníctvom týchto slov Boh vyznačuje ženu ochrannou hradbou proti zlu, ku ktorej sa môže utiekať – ak chce – pre každé pokolenie. Tým sa chce povedať, že žena nesie tajomné a špeciálne požehnanie na obranu svojho potomstva od Zlého! Ako žena v Zjavení apoštola Jána, ktorá uteká ukryť dieťa pred Drakom. A Boh ju ochráni (porov. Zjv 12,6).

Zamyslite sa aká hĺbka sa tu otvára! Existujú mnohé uvádzané miesta [orig.: luoghi comuni – pozn. prekl.], niekedy dokonca potupné, o žene pokušiteľke, ktorá navádza na zlé. Naopak, tu je priestor pre teológiu ženy, ktorá nech je na úrovni tohto Božieho požehnanie pre ňu a jej potomstvo!

Milosrdná Božia ochrana voči mužovi a žene, v každom prípade nikdy nechýba ani jednému z nich. Na toto nezabúdajme! Symbolické vyjadrovanie Biblie nám hovorí, že Boh, skôr ako ich vylúčil zo záhrady Edenu, im urobil kožený odev a obliekol ich (porov. Gn 3,21). Toto gesto nežnosti znamená, že aj v bolestných následkoch nášho hriechu Boh nechce, aby sme zostali nahí a ponechaní nášmu osudu hriešnikov. Túto Božiu nehu, túto starostlivosť o nás vidíme vtelenú v Ježišovi z Nazaretu, Božom Synovi «narodenom zo ženy» (Gal 4,4). A sv. Pavol vždy ešte hovorí: «Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici» (Rim 5,8). Kristus, narodený zo ženy, z jednej ženy. To je Božie pohľadanie našich rán, našich chýb, našich hriechov. Veď Boh nás miluje takých akí sme a chce nás podržať v napredovaní s týmto plánom, a žena je tá silnejšia, ktorá tento plán nesie vpred.

Prísľub, ktorý Boh dáva mužovi a žene na začiatku dejín zahŕňa všetky ľudské bytosti, až do konca dejín. Ak máme dostatočnú vieru, rodiny národov zeme sa spoznajú v tomto požehnaní. Rozhodne, ktokoľvek sa nechá pohnúť touto víziou, nech patrí do akéhokoľvek národa, národnosti alebo náboženstva, nech sa vyberie na cestu s nami. Bude naším bratom a našou sestrou, bez robenia prozelytizmu. Kráčajme spolu pod týmto požehnaním, pod vedením tohto Božieho zámeru urobiť nás všetkých bratmi v živote, vo svete, ktorý napreduje a ktorý sa rodí práve z rodiny, zo zväzku muža a ženy.

Boh nech vás žehná, rodiny zo všetkých kútov sveta! Nech Boh požehná vás všetkých!

Preklad: Slovenská redakcia VR

Zdroj: www.radiovaticana.va